

Does the Megilla Belong in the Tanakh? A Historical and Textual Framing

(1) תלמוד בבלי מגילה ז.

אמר רב שמואל בר יהודה שלחה להם אסתר לחכמים קבעוני לדורות. שלחו לה קנאה את מעוררת עלינו לבין האומות! שלחה להם כבר כתובה אני על דברי הימים למלכי מדי ופרס. רב ורב חנינא ורבי יוחנן ורב חביבא מתנו בכוליה סדר מועד, כל כי האי זוגא חלופי רבי יוחנן ומעיל רבי יונתן. שלחה להם אסתר לחכמים כתבונא לדורות. שלחו לה (משלי כב) הלא כתבתי לך שלישים, שלישים ולא רבעים, עד שמצאו לו מקרא כתוב בתורה (שמות יז) כתב זאת זכרון בספר. כתב זאת- מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, זכרון- מה שכתוב בנביאים, בספר- מה שכתוב במגילה.

כתנאי: כתב זאת- מה שכתוב כאן, זכרון- מה שכתוב במשנה תורה, בספר- מה שכתוב בנביאים, דברי רבי יהושע. ר' אלעזר המודעי אומר כתב זאת- מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, זכרון- מה שכתוב בנביאים, בספר- מה שכתוב במגילה.

אמר רב יהודה אמר שמואל אסתר אינה מטמאה את הידים. למימרא דסבר שמואל אסתר לאו ברוח הקודש נאמרה? והאמר שמואל אסתר ברוח הקודש נאמרה! נאמרה לקרות ולא נאמרה ליכתוב. מיתיבי רבי מאיר אומר קהלת אינו מטמא את הידים, ומחלוקת בשיר השירים. ר' יוסי אומר שיר השירים מטמא את הידים, ומחלוקת בקהלת. ר' שמעון אומר קהלת מקולי ב"ש ומחומרי ב"ה, אבל רות ושיר השירים ואסתר מטמאין את הידים. הוא דאמר כר' יהושע.

(1) Talmud Bavli Megillah 7a

R. Samuel b. Judah said: Esther sent to the wise men saying, commemorate me for future generations. They replied, you will incite the ill will of the nations against us. She sent back a reply: I am already recorded in the chronicles of the kings of Media and Persia. Rab and R. Hanina and R. Johanan and R. Habiba record [the above statement in this form]: (in the whole of the Order Mo'ed, wherever this set of Rabbis is mentioned, R. Johanan is replaced by R. Jonathan): Esther sent to the wise men saying, Write an account of me for posterity. They sent back answer, Have I not written for thee three times — three times and not four? [And they refused] until they found a verse written in the Torah, "Write this a memorial in the book", [which they expounded as follows]: 'Write this', namely, what is written here and in Deuteronomy; 'for a memorial', namely, what is written in the Prophets; 'in the book', namely, what is written in the Megillah.

The difference [between the first and second of these opinions] is also found between two Tannaim. 'Write this', what is written here. 'For a memorial', namely, what is written in Deuteronomy. 'In the book', namely, what is written in the Prophets. So R. Joshua. R. Eliezer of Modi'im says: Write this', namely,

what is written here and in Deuteronomy; for a memorial', namely, what is written in the Prophets; 'in the book', namely, what is written in the Megillah.

Rab Judah said in the name of Samuel; [The scroll] of Esther does not make the hands unclean. Are we to infer from this that Samuel was of opinion that Esther was not composed under the inspiration of the holy spirit? How can this be, seeing that Samuel has said that Esther was composed under the inspiration of the holy spirit? — It was composed to be recited [by heart], but not to be written. The following objection was raised: 'R. Meir says that [the scroll of] Koheleth does not render the hands unclean, and that about the Song of Songs there is a difference of opinion. R. Jose says that the Song of Songs renders the hands unclean, and about Koheleth there is a difference of opinion. R. Simeon says that Koheleth is one of those matters in regard to which Beth Shammai were more lenient and Beth Hillel more stringent, but Ruth and the Song of Songs and Esther [certainly] make the hands unclean'! — Samuel concurred with R. Joshua.

List of the Kings of Persia from 550 – 330 BCE

Cyrus	550-529 BCE	Yeshayahu	Sheshbazzar
Cambyses II	529-522 BCE		
Darius I	522-486 BCE	Daniel, Chaggai, Zecharia	Zerubavel, Yehoshua
<u>Xerxes I</u>	<u>486-465 BCE</u>		<u>Esther, Mordechai</u>
Artaxerxes I	465-425 BCE	Ezra	Nechemia
Xerxes II	425-424	Darius II 423-404	Artaxerxes II 404-359
Artaxerxes III	359-338	Arses 338-336	Darius III 336-330

(2) תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא יד:

סידרן של כתובים: רות, וספר תהלים, ואיוב, ומשלי, קהלת, שיר השירים, וקינות, דניאל, ומגילת אסתר, עזרא, ודברי הימים...ומי כתבן? משה כתב ספרו, ופרשת בלעם, ואיוב. יהושע כתב ספרו, ושמונה פסוקים שבתורה. שמואל כתב ספרו, ושופטים, ורות. דוד כתב ספר תהלים ע"י עשרה זקנים...ירמיה כתב ספרו, וספר מלכים, וקינות. חזקיה וסיעתו כתבו ישעיה, משלי, שיר השירים, וקהלת. אנשי כנסת הגדולה כתבו יחזקאל, ושנים עשר, דניאל, ומגילת אסתר...

(2) Talmud Bavli Tractate Bava Batra 14b

The order of the Hagiographa is Ruth, the Book of Psalms, Job, Prophets, Ecclesiastes, Song of Songs, Lamentations, Daniel and the Scroll of Esther, Ezra and Chronicles...Who wrote the Scriptures? — Moses wrote his own book and the portion of Balaam and Job. Joshua wrote the book which bears his name and [the last] eight verses of the Pentateuch. Samuel wrote the book which bears his name and the Book of Judges and Ruth. David wrote the Book of Psalms, including in it the work of the elders...Jeremiah wrote the book which bears his name, the Book of Kings, and Lamentations. Hezekiah and his colleagues wrote Isaiah, Proverbs, the Song of Songs and Ecclesiastes. **The Men of the Great Assembly wrote Ezekiel, the Twelve Minor Prophets, Daniel and the Scroll of Esther...**

(3) תלמוד בבלי מסכת מגילה יד.

ויסר המלך את טבעתו. אמר רבי אבא בר כהנא גדולה הסרת טבעת יותר מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות שנתנבאו להן לישראל, שכולן לא החזירום למוטב, ואילו הסרת טבעת החזירתן למוטב.

ת"ר ארבעים ושמונה נביאים, ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל, ולא פחתו ולא הותירו על מה שכתוב בתורה, חוץ ממקרא מגילה. מאי דרוש? אמר רבי חייא בר אבין אמר רבי יהושע בן קרחה ומה מעבדות לחירות אמר' שירה, ממיתה לחיים לא כל שכן? אי הכי הלל נמי נימא? לפי שאין אומרים הלל על נס שבחוצה לארץ. יציאת מצרים דנס שבחוצה לארץ, היכי אמרין שירה? כדתניא עד שלא נכנסו ישראל לארץ הוכשרו כל ארצות לומר שירה, משנכנסו ישראל לארץ לא הוכשרו כל הארצות לומר שירה.

רב נחמן אמר קרייתא זו הלילא. רבא אמר בשלמא התם (תהילים קיג) הללו עבדי ה' ולא עבדי פרעה, אלא הכא הללו עבדי ה' ולא עבדי אחשורוש, אכתי עבדי אחשורוש אנן? בין לרבא בין לר"נ קשיא, והא תניא משנכנסו לארץ לא הוכשרו כל הארצות לומר שירה? כיון שגלו חזרו להכשירן הראשון.

ותו ליכא? והכתיב (שמואל א א) ויהי איש אחד מן הרמתים צופים, אחד ממאתים צופים שנתנבאו להם לישראל. מיהו טובא הוון, כדתניא הרבה נביאים עמדו להם לישראל, כפלים כיוצאי מצרים. אלא נבואה שהוצרכה לדורות נכתבה, ושלא הוצרכה לא נכתבה...שבע נביאות מאן נינהו שרה מרים דבורה חנה אביגיל חולדה ואסתר...

(3) Talmud Bavli Tractate Megilla 14a

"And the king removed his ring". R. Abba b. Kahana said: This removal of the ring was more efficacious than forty-eight prophets and seven prophetesses who prophesied to Israel; for all these were not able to turn Israel to better courses, and the removal of the ring did turn them to better courses.

Our Rabbis taught: 'Forty-eight prophets and seven prophetesses prophesied to Israel, and they neither took away from nor added anything to what is written in the Torah except for the reading of the Megilla'. How did they derive it [from the Torah]? — R. Hiyya b. Abin said in the name of R. Joshua b. Korha: If for being delivered from slavery to freedom we chant a hymn of praise, should we not do so all the more for being delivered from death to life? If that is the reason, then we should say Hallel also? — [We do not do so] because Hallel is not said for a miracle which

occurred outside of the land of Israel. How then do we come to say it for the Exodus from Egypt, which was a miracle which occurred outside the land of Israel? — As it has been taught: 'Until they entered the land of Israel, all lands were counted as proper for chanting a hymn of praise [for miracles done in them] — After they had entered the land, other countries were not counted as proper for chanting a hymn of praise [for miracles done in them].

R. Nahman said: The reading of the Megilla is equivalent to Hallel. Raba said: There is a good reason in that case [of the Exodus from Egypt] because it says [in the Hallel], Praise you servants of the Lord, who are no longer servants of Pharaoh — But can we say in this case, Praise you servants of the Lord and not servants of Ahasuerus? We are still servants of Ahasuerus! Whether on the view of Raba or on the view of R. Nahman, there is a difficulty in what has been taught [above], that 'after they had entered the land, other countries were not counted as proper for chanting a hymn of praise [for miracles done in them]'? — When the people went into exile, the other countries became proper as at first.

Were there no more prophets than these [forty-eight]? — Is it not written, How there was a man from Ramathaim-Zophim, [which we interpret], one of two hundred prophets [zophim] who prophesied to Israel? — There were actually very many, as it has been taught, 'Many prophets arose for Israel, double the number of [the Israelites] who came out of Egypt', only the prophecy which contained a lesson for future generations was written down, and that which did not contain such a lesson was not written... 'Seven prophetesses'. Who were these? — Sarah, Miriam, Deborah, Hannah, Abigail, Hulda and Esther...

(4) הקדמת ר' אברהם בן עזרא למגילת אסתר

לשם י"י יאתה כל הגדולה, מאד הוא נעלה על כל תהילה.

לאברהם בנו מאיר יצו עז, אשר הואיל לפרש המגילה.

נאם אברהם הספרדי הנקרא בן עזרא: אין עזרה כי אם מהשם, החוקק חוקת עולם על לב המשכיל בהקיצו, גם בחלום ידבר בו, ובו יתמך בהחילי לעשות כל מעשה, גם יזכרנו תמיד **טרם מוצאי פיו**.

והנה אין במגילה הזאת זכר השם והיא מספרי הקודש. ורבים השבו, כי הוא: ממקום אחר (אסתר ד':י"ד). וזה איננו נכון, כי לא נקרא השם מקום בכל ספרי הקודש, רק נקרא מעון, שהוא לעולם גבוה. וקדמונינו ז"ל קראוהו מקום, בעבור שכל מקום מלא כבודו. ועוד, מה טעם למלת "אחר".

והנכון בעיני, שזאת המגלה חברה מרדכי, וזה טעם וישלח ספרים (אסתר ט':ל'), וכולם משנה ספר אחד שהוא המגלה, כטעם פתשגן, והעתיקה הפרסיים, ונכתבה בדברי הימים של מלכיהם. והם היו עובדי עבודה זרה, והיו כותבין תחת השם הנכבד והנורא שם תועבותם כאשר עשו הכותים, שכתבו תחת בראשית ברא אלהים — ברא אשימא. והנה כבוד השם שלא יזכרנו מרדכי במגילה.